

הלימוד היומי:

פר' שמיני | יום א' | כ"א אדר ב' התשפ"ד | פרק ט' פסוק א' – פסוק ט"ז

זכות התורה ולומדיה מוקדשים לטובת נשמת
הרבני הנגיד הנכבד הרה"ח ר' אריה (לייבל)
בהרה"ח ר' יונה רובין ז"ל

שערי תורה
מבט מוסכם ומבוא לפרשת השבוע

מה בכרשה:

חנוכת המשכן; מיתת נדב ואביהוא; כשרות בעלי חיים; טומאת נבלה

פרשת שמיני, נפתחת בתיאור יום הקמת המשכן, ומסתיימת בהלכות כשרות המאכלים ודיני טומאה וטהרה.

א. יום חנוכת המשכן ב. מיתת נדב ואביהוא ג. האבלות נדחית ד. שריפת השעיר ה. שתויי יין ו. כשרות בעלי חיים ז. טומאת נבילה ח. הכשר לקבל טומאה

א. יום חנוכת המשכן

ביום א' בניסן בו הוקם המשכן, הקריב אהרן קרבנות מיוחדים עבורו ועבור העם. אחר כך שרתה השכינה בישראל ומשה ואהרן בירכו את העם.

ב. מיתת נדב ואביהוא

ביום זה נכנסו נדב ואביהוא לקודש הקדשים והקטירו שם קטורת ללא שיצטוו על כך, ויש אומרים שנכנסו שתויי יין. הם נענשו וחוטי אש נכנסו אל חוטמם והם מתו.

ג. האבלות נדחית

על פי הוראת משה, עקב השמחה בהקמת המשכן לא נהגו אהרן ובניו שום מנהגי אבלות, ולמרות שהיו אוננים אכלו את הקרבנות.

ד. שריפת השעיר

את כל הקרבנות אכלו הכהנים כשהם אוננים, אולם את הקרבן של ראש חודש שרפו באש, בתחילה משה כעס על כך, ואחר כך הוטב בעיניו ההסבר לשריפת הקרבן.

ה. שתויי יין

הכהנים מוזהרים לא לעבוד עבודה כשהם שתויי יין, וכן מורי הוראה אסורים להורות כשהם שתויים.

ו. כשרות בעלי חיים

בפרשה מוזכרים בהרחבה סימני כשרות בבהמות, דגים וחגבים, וכן רשימת עופות האסורים באכילה.

ז. טומאת נבלה

נבלה של בהמה, או נבלת שמונה שרצים מסוימים, מטמאת אדם או כלי הנוגעים בה. כלי חרס נטמא מהאוויר ואין לו טהרה במקווה.

ח. הכשר לקבל טומאה

כל צומח אינו מקבל טומאה רק לאחר שפעם אחת נפלו עליו מים או כל משקה אחר, ובכך הוכשר לקבל טומאה.

אוצר התורה
יהלום יומי מתוך הפרשה

קרב אל המזבח (ט, ז)

שהיה אהרן בוש וידא לגשת, אמר לו משה למה אתה בוש, לכך נבחרת (דש"י)

לכך, בגלל שיש בכך את מידת הבושה והענווה – לפיכך נבחרת.

(רבי חיים וויטאל; בעש"ט הק')

בדרך התורה הפרשה ולקחה – סיפור יומי מעצים

להבין מה זה יהודי

וַיִּקְרְבוּ כָל הָעַדָּה וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי ה' (ויקרא ט, ה)

פריץ אחד, מערלי אוקראינה, חלה במחלה אנושה והוא ביקש שיקחו אותו אל מרן הבעל שם טוב הקדוש זי"ע. אמר לו הבעל-שם-טוב: הסיבה לחוליך לפי שאתה שקוע כל כך בתאוות מגושמות, ואם תתגבר על התאוות הגופניות שלך, תבריא ותשוב לאיתנך.

השיב הפריץ לבעל שם טוב: איך אפשר להתגבר על התאוות? וכי אתה מצליח להתגבר על התאוות שלך?

ענה לו הבעל שם טוב: אני כבר איש זקן, גופי נחלש, התאוות כבר אינן חזקות אצלי כל כך, וקל לי להתגבר עליהם.

נכח שם באותו מעמד נכדו, הרה"ק רבי ברוך ממעזבוז זי"ע ולאחר מכן שאל את זקנו הבעל שם טוב: מדוע לא ענית לו את האמת שאנחנו יהודים ויש לנו כח להתגבר על יצר הרע?

ענה לו הבעש"ט: וכי איך יכול גוי להבין מה זה יהודי?

לימים הוסיף הרה"ק רבי ברוך ואמר: זקני אמר שגוי אינו יכול להבין מה זה יהודי, ואני אומר, גם יהודי אינו יכול להבין מה זה יהודי!

תורת הקדושים ביאורי מושגים בהלכות קרבנות

חטאת פנימית וחיצונית

קיימים שני סוגי קרבנות חטאת. רוב סוגי קרבנות החטאת נקראות 'חטאת חיצונית', על שם שהדם נזרק על גבי המזבח החיצון, ואם הדם נכנס פנימה אל אהל מועד, או אל ההיכל בבית המקדש, נפסל

הקרבת. אך יש קרבנות חטאת הנקראות 'חטאת פנימית' על שם שהדם נזרק בפנים בתוך אהל מועד, ובתוך ההיכל במקדש.

תורה ברורה

סיכום הנושאים הנלמדים היום בחומשי ורשי"י

הנושא היומי בפרשה:

הקרבנות ביום ראש חודש ניסן - היום השמיני למילואים

על פי הדיבור:

עם תום שבעת ימי המילואים, בהגיע היום השמיני – יום א' בניסן, הוקם המשכן (יום זה התעטר בעשר עטרות, כאשר התרחשו ונאמרו בו כמה דברים חשובים), על כן קרא משה לאהרן ולבניו, וכן קרא לזקני ישראל כדי להודיע להם שהכהנים נכנסים היום לשמש בכהונה על פי הדיבור, ולא יאמרו שמאליו נכנס.

קרבנות היום:

משה מצווה לאהרן שעליו להקריב היום לרגל חנוכת המשכן, שני קרבנות עבור עצמו: א. עגל בן בקר תמים לקרבן 'חטאת', להודיע שה' כיפר על חטא העגל שהוא עשה. ב. איל תמים לקרבן 'עולה'.

בנוסף אומר משה לאהרן שהוא ידבר אל בני ישראל ויצווה להם, היות והיום נראה ה' עליהם להשרות שכינתו בתוכם, עליהם להביא אליו עוד כמה קרבנות: ג. שעיר עיזים לקרבן 'חטאת'. ד. עגל תמים בן שנה לעולה ומכאן אנו לומדים לכל התורה שעגל הוא בן שנה. ה. כבש תמים בן שנה לעולה. ו. שור לשלמים. ז. איל לשלמים. ח. קרבן מנחה בלולה בשמן.

אהרן ובניו וכל העדה עשו כן, והביאו אל אהל מועד את כל הקרבנות הללו.

למה אתה בוש?

כל עדת ישראל נעמדו לפני ה', ושוב חזר משה ואמר להם: עליכם להקריב את כל הקרבנות הללו שהזכרנו, ובכך תזכו שכבוד ה' יירא עליכם.

כשהגיעה השעה להתחיל בעבודת המזבח, היה אהרן בוש וירא לגשת, נענה משה ואמר לו: למה אתה בוש? לכך נבחרת! גש נא והקרב את הקרבנות שלך ואת קרבנות העם.

הקרבת הקרבנות:

ואכן, אהרן החל בעבודת הקרבנות, בראשונה שחט את פר החטאת שלו, ולאחר שבניו הביאו לו את הדם טבל בו את אצבעו ונתן מהדם על ארבע קרנות המזבח החיצון, ואת השאר שפך על יסוד המזבח.

אחרי זריקת הדם הקטיר על המזבח את האברים הבאים מתוך פר החטאת: א. החלב. ב. הכליות. ג. יותרת הכבד. ד. מעט מהכבד. ואילו כל שאר הבשר והעור שרף באש מחוץ למחנה, דבר שלא מצאנו עוד בדומה לו שישרפו קרבן חטאת אשר דמו נזרק במזבח החיצון.

עם סיום הקרבת החטאת שחט אהרן את האיל שהוא הביא לעולה. כאשר בניו הושיטו לו את הדם זרק אהרן את הדם סביב למזבח, וכשהושיטו לו את איברי העולה כשהם מנותחים לנתחים, ואת ראש העולה, הקטיר אהרן אותם על המזבח, בנוסף הקטיר גם את הרגליים ואת הקרביים של האיל אחרי שהוא רחץ אותם במים.

מכאן המשיך אהרן והקריב גם את קרבנות העם: את השעיר הקריב לחטאת, ועשה בו את כל מה שעשה לפר החטאת שלו, ואת העגל והכבש לעולה הקריב ככל ההלכות של עולת נדבה.

מספר לחיוג מארה"ב: 151-8988-1351
מספר לחיוג מאנגליה: 443-3061-30131

מבחנים | שיעורים במגוון שפות
וסגנונות | חידות | הגרלות | ידיעות
ועדכונים | אזור אישי | ועוד

02.500.20.18

קו 'קול התורה' – שמעו ותחי נפשכם!

